

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3071/2022. (II. 25.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Győri Ítéltábla Pf.IV.20.019/2021/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Horváth Györgyi ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Győri Ítéltábla Pf.IV.20.019/2021/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítása és – a Tatabányai Törvényszék 3.P.20.005/2019/99. számú ítéletére is kiterjedő hatályú – megsemmisítése iránt.
- [2] Az indítványozó a kérelmét az Alaptörvény II. cikkének, a XV. cikk (1)–(5) bekezdéseinek, a XXVIII. cikk (1) bekezdésének és a XX. cikk (1)–(2) bekezdéseinek a sérelmére alapította.
- [3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az ügyben eljáró bíróságok által megállapított tényállás, az általuk meghozott döntések és az indítványozó beadványában előadottak alapján az alábbiak szerint foglalható össze.
- [4] 1.1. Az indítványozó 2012. április 21-én jelentkezett a fekvőbeteg-ellátó intézménynél, a per alperesénél erős mellkasi fájdalokkal, verejtékezéssel és nehézlégzéssel járó tünetei kivizsgálása és kezelése céljából. Az indítványozó elsődleges kivizsgálását követően – jelentkezése után mintegy másfél óra elteltével – felvették az intézmény intenzív osztályára, ahol a gyógyszeres kezelés során a koszorúérben vérrög képződését megakadályozó, a szívizom aktuális oxigénhiányát csökkentő, illetve értágító hatású, valamint a magasvérnyomás csökkentését célzó, a meszes plaque-okat stabilizáló koleszterincsökkentő és a stresszfekély kialakulását megakadályozó készítményeket kapott állapota egyidejű monitorozása mellett. 2012. április 25-én az indítványozót további kivizsgálás céljából áthelyezték az Országos Kardiológiai Intézetbe. Az itt elvégzett szívkatóreres beavatkozás során a korábban beültetett érhálóban talált szűkület sikeres katéteres tágítása és egy újabb érháló behelyezése történt meg. Az ezt követően elvégzett szívultrahang-vizsgálat normál szívfunkciót mutatott.
- [5] 1.2. Az indítványozó személyiségi jogai megsértésének megállapítása és sérelemdíj megfizetése iránti kereseti kérelmének visszautasítását követően 2019 januárjában előterjesztett keresetében annak megállapítását kérte, hogy az elsődleges ellátását végző egészségügyi intézmény megsértette a testi épséghez, egészséghez, az emberi méltósághoz, a megfelelő egészségügyi ellátáshoz való jogát, továbbá a tájékoztatáshoz és az önrendelkezéshez fűződő jogait, az intézményt pedig sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni. Kárát a fekvőbeteg-ellátó intézményben történt nem megfelelő ellátása eredményeként bekövetkezett szívizomelhalásban és annak következményeiben jelölte meg.
- [6] A Tatabányai Törvényszék ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság az indítványozó által kezdeményezett valamennyi tanú meghallgatását, az indítványozó előzményi kórtörténetét is tartalmazó teljes orvosi dokumentációjának áttekintése és a folyamatban volt büntetőeljárás iratainak a beszerzését követően kirendelt igazságügyi orvosszakértői vélemények alapján megállapította, hogy az egészségügyi intézmény terhére nem állapítható meg olyan jogellenes magatartás vagy mulasztás, amely a kártérítési felelősségét megalapozná, mivel mind a perben kirendelt két igazságügyi orvosszakértő, mind pedig a korábban a nyomozóhatóság által kirendelt igazságügyi orvosszakértő egyértelműen azt állapította meg, hogy az indítványozó kivizsgálása, a diagnózis felállítása és az alkalmazott terápia az indítványozó állapotával adekvát volt, megfelelt az érvényben lévő protokolloknak és az elvárható gondosság követelményének, továbbá az intézményt az ellátás nyújtásával kapcsolatosan késedelem sem terheli.

- [7] A bíróság döntésének meghozatala során irányadónak tekintette az orvosszakértők arra vonatkozó szakvéleményét, hogy az indítványozónál az intézménybe történő felvételekor közvetlen életveszélyes állapot nem állt fenn, ezért az azonnali szívkatéterezés sem volt indokolt, a szívkatéterezést megelőző vizsgálatot az Országos Kardiológiai Intézetben a megfelelő időben végezték el, és nem állt fenn a szívultrahang vizsgálat azonnali elvégzésének indoka sem, mivel ez az eljárás nem alkalmas a koszorúér elzáródás diagnosztizálására. Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt arra is, hogy a perben kirendelt orvosszakértők megállapításai teljes mértékben összhangban állnak az indítványozó kezelőorvosai tanúvallomásaiban foglaltakkal, valamint a nyomozóhatóság által kirendelt orvosszakértői vélemény megállapításaival. A bíróság hangsúlyozta azt is, hogy az intézményben működtetett ügyeleti rend biztosította a kardiológus szakorvos jelenlétét az ellátás során, így az indítványozó által állított személyi feltételek hiányát sem látta megalapozottnak. A bíróság megítélése szerint nem sérült az ellátás során az indítványozó önrendelkezési joga sem, hiszen ez alapján legfeljebb a felajánlott szívkatéterezési eljárás visszautasítására lett volna lehetősége és jogosultsága, magának az eljárás elvégzésének az elrendelésére, illetve kikényszerítésére azonban nem. A törvényszék ítéletében kitért arra is, hogy az orvosszakértők tárgyaláson történő meghallgatását azért tartotta szükségtelennek, mert a szakvéleményeket a bíróság az indítványozó kérdéseire tekintettel kiegészítette, ez alapján a szakértők az orvos-szakmailag értelmezhető kérdéseket megválaszolták, a bíróság megítélése szerint az ítélethozatal alapjául elfogadott szakvélemény nem aggályos, összhangban áll az eljárás egyéb bizonyítékaival.
- [8] Az indítványozó fellebbezése folytán másodfokon eljáró Győri Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta megállapítva, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a jogvita eldöntéséhez szükséges körben lefolytatta, lényeges eljárási szabályt nem sértett, és a megalapozott tényállásból helytálló jogi következtetésre jutott. A másodfokon eljáró bíróság megítélése szerint az elsőfokú eljárásban beszerzett orvosszakértői vélemények a perben releváns valamennyi, orvosszakmai kompetenciába tartozó kérdést megválaszolták, és „[a]z a körülmény, hogy az igazságügyi orvosszakértők nem a felperes álláspontját igazolták, nem teszi a szakvéleményt sem hiányossá, sem önellentmondóvá, különös tekintettel arra, hogy a nyomozóhatóság által kirendelt orvosszakértők álláspontja, valamint a meghallgatott tanúk vallomása is annak tartalmát egyértelműen alátámasztja.” – rögzíti az ítélet. Erre tekintettel – a bíróság megítélése szerint – a szakértők tárgyaláson történő személyes meghallgatására irányuló, valamint a szakértőknek további kérdések feltételére irányuló indítványok mellőzése az elsőfokú bíróság részéről indokolt volt.
- [9] Az ítéltábla döntésében kiemeli azt is, hogy az elsőfokú bíróság és az orvosszakértők a fekvőbetegellátó intézmény által nyújtott szolgáltatás teljes időtartamát megvizsgálták, ideértve a szakambulancián töltött időt is, és ez alapján az elsőfokú ítélet indokolása pontosan tartalmazza a szakvélemény vonatkozó megállapításait, amelyek alátámasztják, hogy az indítványozó a szakambulancián való megjelenésétől számítva a diagnózis felállításához szükséges vizsgálatokat az intézmény orvosai haladéktalanul elvégezték, ezt követően a beteg előzményi, illetve aktuális állapota, az EKG eredmény és a laboreredmények birtokában a diagnózist késedelem nélkül és helyesen állították fel, majd az indítványozó ehhez adekvát gyógyszeres kezelésben részesült, állapotának folyamatos megfigyelése mellett. A szakvélemények egybehangzóan támasztották alá azt is, hogy az indítványozó esetében sem a diagnózis felállításához, sem az ehhez igazodó terápiához nem volt szükség sem azonnali szívultrahangra, sem a szívkatéterezésre, amelyekre a későbbiekben került sor. A bíróság megítélése szerint – az indítványozó álláspontjával ellentétben – a perben nem annak volt jelentősége, hogy a felvétel napján zajlott infarktus pontosan hány órákor kezdődött és mikor ért véget, hanem annak, hogy az ismeretlen eredetű mellkasi fájdalmak kivizsgálást az intézményben haladéktalanul megkezdték és az indítványozó az így megállapított infarktus típusához szükséges ellátást megkapta. A másodfokú bíróság ítéletében megállapította azt is, hogy az indítványozó ellátása során tapasztalt – a vonatkozó törvény előírásaiba ütköző – kisebb adminisztratív hiányosságok sem a felállított diagnózis helyességére, sem a megfelelően alkalmazott gyógymódra nem voltak kihatással, amit az utóbb végzett szívultrahang vizsgálat és a szívkatéterezési eljárás eredménye is alátámaszt. Emiatt – állapította meg végezetül az ítéltábla – „a dokumentációs hiányok önmagukban kártérítési felelősséget nem alapozhatnak meg”.
- [10] 1.3. Az indítványozó a Győri Ítéltábla fenti döntésével szemben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az Alkotmánybíróság főtítkára hiánypótlásra való felhívását követően kiegészített beadványában kérte az első- és másodfokú bírói döntések alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését.
- [11] Indítványában és annak kiegészítésében az élethez és az emberi méltósághoz való jog általános, elvont, a „rendelkezésre álló jogi irodalomra” és néhány, ezzel összefüggő alkotmánybíróági döntésre alapozott ismertetése

mellett a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmére nézve – lényegében megismételve a korábbi bírósági eljárásokban már ismertetett és a bíróságok által már elbírált érveit – előadta, hogy az ügyben eljáró bíróságok az indítványozó bizonyítási indítványainak elutasítása miatt még a tényállást sem tudták megállapítani az ítéletekben, ezzel ellehetetlenítették azt, hogy „a felperesi logikai sorrendben összeállított kérdéssor megválaszolásával, vagy akár a szakértő személyes meghallgatásával a célravezető, így egyértelmű és közvetlen bizonyítékok rendelkezésre álljanak a kereseti kérelem megalapozottságának megállapításához”. Ezért – folytatta az indítványozó az érvelését – „a felperesi kérdések jelentős részének figyelmen kívül hagyásával készült szakértői vélemények első olvasatra nem, azonban második olvasatra, a tények, dokumentumok és adatok ismeretében már bizonyítják a felperesi előadást, melynek bizonyítottságának az eljáró bíróságok általi felismerése esetén nyilvánvalóvá válik az, hogy a felperesi kérelmezőnél az alperesi kórházban történt megjelenésekor az életveszéllyel járó infarktus zajlott, mely tény ellenére az alperes megsértette a felperesi keresetben jelölt személyiségi jogokat azzal, hogy az életveszély megállapítási, elhárítási, akut infarktus megelőzési, mértékcsoökkentési kötelezettségeit nem teljesítette”.

- [12] Az indítványozó indítványában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmének alátámasztására vonatkozó érveit akként összegezte, hogy a bíróságok helytelenül és hiányosan állapították meg a tényállást, az általa kezdeményezett kérdések nem mindegyikét tette fel a bíróság a szakértőknek, a szakértő személyesen történő meghallgatására tett indítványát a törvényszék teljes egészében figyelmen kívül hagyta, álláspontja szerint a bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem megfelelően értékelték és ezért helytelen jogi következtetést vontak le, továbbá nem tartalmaznak az ítéletek megfelelő indokolást arra nézve, hogy a bíróságok miért mellőzték az indítványozó által „felajánlott” bizonyítást, nem tartalmazzák az ítéletek a bizonyítékok mérlegelésénél figyelembe vett „körülményeket” és azt sem, hogy a bíróságok egyes tényállításokat miért nem találtak bizonyítottnak. Az indítványozó végezetül a vele történt események és a kezelése során született dokumentumok részletes ismertetése és elemzése mellett rámutatott az ügyében készült szakértői vélemények hibáira és hiányosságaira, illetve ismertetette az események és dokumentumok szerinte helyes értelmezését és értékelését.
- [13] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenképp azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [14] 2.1. Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtotta be alkotmányjogi panaszát. A jogi képviselő meghatalmazását csatolta. A rendes jogorvoslattal már nem támadható ítéletábrai döntés az eljárást befejező határozatnak minősül, így vele szemben az alkotmányjogi panasz benyújtható volt. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége az ügyben az általa támadott ítélettel lezárt eljárás felpereseként fennáll.
- [15] 2.2. A kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt kritériumoknak azonban csak részben tesz eleget. Tartalmazza ugyanis a) azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét, továbbá azt, amely a kérelmező indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); b) az eljárás kezdeményezésének indokait (a bíróság döntése alapvető jogai sérelmét okozta); c) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírósági döntéseket; d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [II. cikk, XV. cikk (1)–(5) bekezdései, XX. cikk és XXVIII. cikk (1) bekezdése]; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett döntések az indítványozó álláspontja szerint miért ellentétesek az Alaptörvény általa megjelölt rendelkezéseivel; f) kifejezett kérelmet arra nézve, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírói döntések alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.
- [16] Mindazonáltal az indítványozó az Alaptörvény XX. cikkével összefüggésben a bírói döntések által okozott vélt jogsérelmét érvekkel nem támasztotta alá, illetve az Alaptörvény II. cikke és a XV. cikk (1)–(5) bekezdéseivel összefüggésben állított jogsérelmét nem alapozta meg alapjogi érveléssel is ellátott indokolással, azaz nem fejtette ki, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény ezen rendelkezéseivel, az indítványozó érvelése ebben a körben az Alkotmánybíróság gyakorlatának, a vonatkozó jogirodalmi nézeteknek a bemutatására és a megsérteni vélt alapjogok megjelölésére szorítkozott. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány vonatkozó elemei érdemi elbírálásának akadályát képezi, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem az érintett indítványelemek tekintetében nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezéseit a sérelmezett

döntésekkel. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy megfelelő „[i]ndokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}”. Az alkotmányjogi panasz ezen elemeinek érdemi vizsgálatára és elbírálására tehát az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában írt feltételnek való meg nem felelésük miatt nem volt lehetősége.

- [17] 2.3. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát.
- [18] Az Abtv. 29. §-ában írt első feltételt illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítványozó szerint megsértett alaptörvényi rendelkezés – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése – tartalmát, védelmi körét érintően.
- [19] A jelen ügy kapcsán vizsgált alkotmányjogi panasz ehhez képest nem vetett fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [20] A második – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt illetően az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Az erre vonatkozó jogköre „azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, amely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírói szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[15]}
- [21] Az Alkotmánybíróság elvi éllel rögzítette azt is, hogy az „Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése egy processzuális alapjogot tartalmaz, amely elsősorban a bírósági eljárással szemben támasztott eljárási garanciák rendszerét jelenti” {3181/2018. (VI. 8.) AB határozat, Indokolás [41]}. A testület ezzel összefüggésben nem zárta ki annak lehetőségét, hogy a *contra legem* jogalkalmazás kivételes esetben, a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája miatt a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének a megállapíthatóságára vezessen. Mindazonáltal az esetlegesen *contra legem* jogértelmezés és jogalkalmazás önmagában nem alapozza meg az alkotmányellenességet, tehát a pusztán a bírói jogértelmezés állított hibájára alapított alkotmányjogi panaszt – a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben – az Alkotmánybíróság érdemben nem vizsgálja {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [21]–[29]; 3295/2019. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [37]–[40]}.
- [22] Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az indítvány lényegében az ügyben eljáró bíróságok bizonyítás-felvételeinek és bizonyíték-értékelésének, továbbá az igazságügyi orvosszakértői véleményeknek a kritikáját tartalmazza, és alapvetően a bíróságok által megállapított, az ítélelhozatal alapjául szolgáló tényállásnak a megváltoztatását célozza egy, az indítványozó meggyőződése szerint helyénvaló, számára már kedvező tartalmú újabb döntés meghozatala érdekében. Az Alkotmánybíróság azonban ettől következetesen tartózkodott, mivel a tényállás megállapítása, a bizonyítási eljárás lefolytatása, az egyes bizonyítékok értékelése, a történeti és a jogszabályi tényállás egybevetése és ennek alapján a döntéshez szükséges, a döntést megalapozó következtetések levonása a rendes bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, amelyet az Alkotmánybíróság erre vonatkozó hatásköre hiányában nem vonhat magához. Az Alkotmánybíróság feladata nem a rendes bíróságok tény-, illetve jogkérdésekben elfoglalt álláspontjának a felülvizsgálata hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot a bíróságoktól számon kérje.
- [23] Az indítványozó beadványában állította a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik részjogosítványának, az indokolt bírói döntéshez való joga sérelmét is. Az Alkotmánybíróság az indítványozó erre vonatkozó érveire nézve megállapította, hogy az általa támadott bírói döntések részlete-

sen és érthetően bemutatták, hogy milyen tényállás, mely bizonyítékok – ezen belül több, egybehangzó igazságügyi orvosszakértői vélemény – és érvek alapján jutottak arra a következtetésre és döntésre, hogy az indítványozó elsődleges orvosi ellátását végző fekvőbeteg-ellátó egészségügyi intézményt az általa nyújtott ellátással összefüggésben miért nem terheli kártérítési felelősség. A bíróságok ezen döntéseiket az Alkotmánybíróság megítélése szerint kellő mélységű és kimerítő részletezettségű indokolással támasztották alá. Az Alkotmánybíróság erre vonatkozó gyakorlata alapján „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatja továbbá az indokolásban megjelölt bizonyítékok és érvek megalapozottságát, ahogyan azt sem, hogy „a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket” {3065/2016. (IV. 11.) AB határozat, Indokolás [36]}.

- [24] Önmagában az, hogy az indítványozó a rá nézve hátrányos, de az egyébként megfelelően indokolt bírósági döntések érvelését tévesnek tartja, illetve az számára vitatható és elfogadhatatlan, nem alkotmányossági kérdés és nem ad alapot a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének a megállapítására.
- [25] 3. Tekintettel arra, hogy az indítvány nem vetett fel alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdést, illetve nem mutatott rá a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre, az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2022. február 8.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
előadó alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2733/2021.

